

Zei er iemand iets?

OJ Frère

Inhoudsopgave

Ontmoeting	4
Paradijs	5
Rotonde met beeld	6
Slakken	7
Ik zie, ik zie.....	8
Kamertje voor twee.....	9
Aphorisme 7.....	10
Herdenking.....	11
Soms	12
Helder	13
Uit	14
Goeie ouwe tijd.....	15
Herfsttij.....	16
Boom.....	17
Vlieger	18
Venus.....	19
Taxi	20
Historisch besef	21
Info@.....	22
Piemel	23
Wammes.....	24
Loterij	25
Postmodernisme.....	26
Stille avond	27
Doos.....	28
Hypochonder.....	29
In ruste	30
Kinderboerderij.....	31

Aphorisme 6.....	32
Zee	33
De slak	34
In de regen	35
Wedstrijd.....	36
Parade	37
Zelfkennis	38
Noodweer.....	39
Levenslang.....	40
Bukshag	41
In de ark	42
Aphorisme 5.....	43
Ooit	44
Het is.....	45
Wegwerkers	46
Mus	47
Ontbijtje	48
Kermis.....	49
Ontsnapping.....	50

Ontmoeting

Als een zwaavis
op en neer
op de golf
neer het golfdal

Onder de bodem
boven de hemel
tweehonderd meter laag
ontelbaar meter hoog

Stuurboord niets
boeg niets
bakboord niets
hek niets

Snuif
Witte buik
Driehoekrugvin
Kraaloog

Weg

Zoekende stilte
op en neer
op de golf
neer het golfdal

Paradijs

In de Hof van Eden
liepen Adam en Eva
in hun blootje rond
ledere Christen
had toch kunnen
voorspellen dat
dat nooit goed kon
aflopen

Rotonde met beeld

De deur staat open in de regen
Chet Baker op het plein
Jim Morrison in bad
Je bestelt een latte macchiato

Achter de horizon
Lezen we de Telegraaf
Het Gronings Dagblad
En soms gewoon de bijbel

Poezen spinnen garen
Bij gestegen beurskoersen
Betaald met cryptomunten
En gevulde roomsoezen

Langzaam gaan de straat-
lantaarns onder in de stilte
Schijnen te verdwijnen
In een wolk Chanel 5

Ik bevind me op het kruispunt
Pijlen op het wegdek
Strepen op mijn mouwen
Het stoplicht springt op rood

Slakken

Als slakken wonen wij
opgesloten, week
in ons huisje

Soms kruipen we naar buiten,
laten een slijmspoor achter
op de wereld

We slepen ons voort,
langzaam maar zeker

Er niet van bewust dat iemand
Op je kan trappen
Of zout op je strooien

Ik zie, ik zie....

De prullenbak is vol
Een blikje en een flesje
Een half gegeten boterham
Een zakje met een hondendrol
De prullenbak is vol

Een trimster rent voorbij
Gekleed in gifgroen hesje
Terwijl ze nog een slokje nam
Had ze geen oog voor mij
Een trimster rent voorbij

Een eekhoorn in de boom
Spoedde zich naar zijn nestje
Snel, voordat zijn familie kwam
Zijn tante en zijn oom
Een eekhoorn in de boom

Zo schreef ik een verhaaltje
Zonder moraal of lesje
Ook zonder pathos of gedram
Het puntje bij het paaltje:
Dit was het, mijn verhaaltje

Kamertje voor twee

Het licht van de langsrijdende auto
drijft de sponningen langs de muur
De maan tekent het bovenlicht
op de parketvloer

De kaarsvlam flikkert
een schaduw in de hoek
Stroom bestaat niet
Olie is taboe

De weerkaatsing van je oogbal
wimpert even weg
Wit ivoor glinstert
in de open wond van je mond

Je zegt dat het goed is
Samen
Hier
Nu
In de schemering

Aphorisme 7

Man en vrouw
Zijn als hyperbolen
Ze zullen elkaar pas raken
Aan de achterkant
Van de oneindigheid

Herdenking

De inhoud van mijn hersenpan
suddert al uren
Inductie via de schedel
De ogen
De oren
De neus

Het recept is uniek
Ingrediënten mengen
tot draadjes
De hoop
De angst
Verleden en toekomst

In de oneindige diepte
pirouetteren de
zekerheden
van leven
van dood

Het is

Soms

Soms
weet ik het even niet
gaat het allemaal voorbij
is het iets te veel

Soms
doet het leven pijn
zijn de uren lang
malen hersens fijn

Soms
doet het lijf het niet
zijn gedachten grijs
horen oren ruis

Soms
willen voeten weg
spannen spieren zich
richting horizon

Dan
weet ik waar ik ben
zie ik je op de bank
En het hondje in zijn mand

Helder

Gedoopte wietlucht walmt
in de avondschering
Op straat zijn de lijntjes
nauwelijks nog zichtbaar
Lantaarns flitsen aan
Palen om je te stutten

Ik ben supernova helder
De drie manen verlichten
mijn voetstappen die zich
fluoriserend laten gelden
op het gazon

De leliën des velds bloeien
en verdampen in een oogwenk
De treurwilg heft opgewekt
een serenade aan
Hij is verliefd op de
kater van de buren
Helaas is die geholpen

De UFO daalt neer en ik stap in
Onderweg naar morgen
Ik betaal met ov-chipkaart
Als ik straks vergeet uit te checken
kost me dat het instaptarief
Tenzij ik geld terug vraag natuurlijk

Uit

Gaten van ramen
blakeren
als zwarte tanden
in een gebleekt gebit
De rook is uitgeblazen
de vlammentongen
uitgerukt
met waterstralen

Alleen het nablussen
vergt nog wat tijd
Het sein brand meester
is gegeven
Nog even en de slangen
kunnen worden opgerold

Goeie ouwe tijd

Vroeger
Rookten we
Hingen rond op de hoek
met onze Tomos

Vroeger
Floten we naar meisjes
Dronken Exota
En rookten we

Vroeger
Was het 's winters koud
Stookten we kolen
Hadden geen douche

Vroeger
Hadden we Veronica
En later de REM
En rookten we

Vroeger
Was je met 30 oud
Aten we patat mét
uit een puntzak

Vroeger
Was de AOW
welvaartsvast
En rookten we
Shag

Herfsttij

Tranen van de
berkenboom voeden
vliegenschimmelen
Muggen dansen
boven waterlelies,
zinken in het eendenkroos

Memento-bomen,
geplant op de speelweide
verliezen hun blad

Een burrelend hert verjaagt
hitsige heckrunderen
Schrikdraad
verspert de doorgang

We spoelen het laatste
restje quiche Lorraine weg
met Sauvignon
Op het picknickkleed
In Arcadia

Boom

De lindeboom is doodgegaan
Geen bloesem in het voorjaar
De bladeren niet verschenen
De knoppen bleven dicht

De lindeboom is doodgegaan
Zijn wortels misten zuigkracht
Zijn twijgen werden brozer
Zijn stam was half verdroogd

De lindeboom is doodgegaan
Het einde van een tijdperk
Het bordje uitgegraven
Er is een eik geplant

Vlieger

Nu de rook is opgetrokken
Zweeft de drakenvlieger
Zichtbaar voor het blote oog
Op de thermiek van het vuur

Toppen aan de horizon
As in de rivier geveegd
Apen vlooiend op de dakvorst
De waterbuffel loeit

Een slang schuifelt
door het stof
Alles is Karma

Venus

Uit het verschijnpunt
stond je voor me
Divergerend
Uitdijend
van de horizon

Dichtbij uit de verte
van de oneindige
leegte, achtergelaten
door de
opkomende zon

Je kwam en ging
niet meer weg

Taxi

Er staat een taxi voor de deur
Hij is wit
Een verlichte balk
op het dak
Een telefoonnummer
op de zijkant

Er staat een taxi voor de deur
Een wachtende chauffeur
Een ontsloten portier
Een open kofferbak
Een draaiende motor

Er staat een taxi voor de deur
Te wachten
Op jou

Historisch besef

Onder de korenmaat
ligt het gescheiden kaf
Tanig van het looizuur
gekaakt in wijnvaten

Grijze uilen vertellen
verhalen van Griekse godinnen
En wat is toegestaan
aan de opperuil

Wij, het testes-volk hebben
uitzicht op de rieten daken
van de herenboerderijen
in het aardbevingsgebied

Geestverruimende containers,
verplaatst over wantij
landen in de Afrikahaven,
in de bekken van kraanvogels

De brommer van
de stratenmaker
knettert over de
Zee van Tiberias

God is liefde!

Info@

Als ik niet meer weet wie ik ben
Kijk ik op Facebook
raadpleeg ik Twitter
lees mijn profiel op Tinder

Als ik niet meer weet waar ik ben
heb ik Google Maps
een gps-app
en Zoek mijn Telefoon

Als twijfel of ik leef
is er de hartslagmeter
de stappenteller
en de diabetestracker

Zo bewaak ik
mijzelf tot in
de glasvezels
van mijn Zijn

Piemel

Wat zie je er
als man toch
belachelijk uit

Bedacht ik vanmorgen,
lopend langs de spiegel

T-shirt, buikje
Piemel er onderuit
bungelend

Wammes

(een eerbetoon aan M.T.)

In de knollengaard
had het vibreerputje
een zonnige kijk
op de opvoeding
van de maanblaffers

De volvetters
weten hun
wind der verandering
aan de doorluchtigheid
van de unistand

Het iksel was de
antiloog van de
spiegelaar die
de argwaner
verwarde met de
daadsteller,
terwijl de hachelbouten
hun voegwerk boven de
denktank en de
weetmuts spalten

Dankzij de blijdschapper
lostten de grijze kunsten
op in het verdwijnpunt,
het nieuwe denken
en het kukel

Loterij

Heel misschien vertrek je
heel snel al naar een plekje
Sluit achter je het hekje
Om nooit meer iets te doen

Voor een huisje in de duinen
zit je Funda af te struinen
Een zwembad in de tuin en
dan zwemmen in je poen

Want deze middag koop je
een staatslot en dan hoop je.....
Overmorgen loop je
de kans op tien miljoen

Maar zoals ik het nu zie
is dat allemaal illusie
Dus trek zelf de conclusie
Dat je het beter niet kunt doen

Postmodernisme

Witregels worden zwartgemaakt
door toetsaanslagen
Zwartregels, etnisch geprofileerd,
zwerven over het beeldscherm
Er zitten gaten in het kruis,
stigmata, zichtbaar voor
blinden alleen

De pindakaasvloer ligt uitgesmeerd
over beboterd laminaat
Het plebs roert zich vanwege
gedwongen vaccinaties
tegen onrecht
Hersentransplantaties liggen
op de loer, gedraaid door
de orgelman

Ik laat mij kisten door de
verkoper van musicalkaarten
Doof voor de smeekbeden
van de Inuit zak ik
weg in het pluche

Het cookiemonster regeert

Stille avond

Alweer een stille avond
Geen wind
Een sikkeltje maan
Er vliegt een gans over
Maar verder niets
Niets

Alleen het ruisen van
het bloed in mijn oren
Van de adem
door mijn neus
Bijna onhoorbare
voetstappen
onder mijn rubberzolen
op de straatstenen

Straks, bij het grindpad
ga ik de stilte
uiteenscheuren
Nu is het nog even stil
Alweer een stille avond

Doos

Ik gesticuleer
Fulmineer
ik smijt met borden

Ik hyperventileer
Ik ga tekeer
Want ik ben boos

Tussen jou en mij
is het uiteindelijk
helemaal niks geworden

Wat ben je toch
een vreselijke
doos

Hypochonder

Artrose, keelpijn, steeds maar pijntjes
Een maagzweer, doofheid, een koliek
Wratten, slechtheid, ha...hatsjoe!
Ik voel me eigenlijk altijd ziek

Ik woon vlak bij een ziekenhuis
En iedere dokter kent me
Ik word op straat bij naam gegroet
Door menige assistente

Ik heb een liesbreuk, zere keel
Ben koortsig en cholerisch
Obees, kortademig en bovendien
Van tijd tot tijd hysterisch

Ik ben somber
En dan denk ik vaak
Het wordt tijd
dat ik d'r een end
aan maak

In ruste

Nauwelijks hier
waren we
Zwevend, glijdend,
van ligwei naar bergtop
van pintglas naar reefer
in het uur van de rat

Meestal weg
gingen we
Schuifelend en tastend
langs gevels en schuren
witgekalkte muren
in de schaduw van Het

Altijd toen
was het
Onder de sterren
boven de golven
tussen kamelen
op het zadel van de tijd

Heel erg nu
Is het
Zittend aan tafel
koffie met roomsoes
voeten in ruste
aan het eind van de reis

Kinderboerderij

De kinderboerderij heeft
lama's, hangbuikzwijntjes
en een geit
Er is een expositie
over dierverzorging

Op de kinderboerderij
leren de stadskinderen
hoe het er op het platteland
aan toegaat

De directie heeft plannen
voor een nieuwe stal
Met 50.000 kippen

Aphorisme 6

Als je de dood vindt
heeft het leven verloren
De dood wint altijd

Zee

Ik klots, ik stroom, ik eb, ik vloed
Ik leg schelpen aan je voeten
Draag kwallen aan mijn oppervlak
Leviathans in mijn diepte

Ik ben een hoofdweg, tocht naar elders
Ik geef, ik neem, ik trek me terug
Dan ben ik blauw, of grijs of groen
Vol van onzichtbaar leven

Drijf op mij, zak weg in mij, aanbid me
Ik laat je leven, braken, voed je
Een school van eten, rond, plat, wit
In vissersnet gevangen

Ik ben koud, warm als je door bent
Ik gesel je schuimend met mijn golven
Ik trek je mee, laat je weer los
Je voeten in mijn zand

Houd van mij, kom in me, vrees me
Ik laat je drijven, zinken, zwemmen
Mijn zoute tranen zullen je troosten
Ik ben de verre horizon

De slak

Een slak had onbesuisd
zijn huis verlaten
Voor naar hij dacht
een lange tocht
Helaas had hij
niet in de gaten
Dat er een meeuw
naar eten zocht

In de regen

Het water stroomt
langs de kade
Op de wandeling
De wind gaat en
is voorbij
Voorbij de bomen
de bladeren en langs
de bakstenen schutting

De regen siepelt
door mijn hoed op de
Kale schedel
Wars van haren
Dwars van inhoud
Wars van inzicht
Met uitzicht
via ogen achter
beslagen brillenglazen
Met poten rustend
op oren die
met de jaren
steeds slechter
functioneren
zonder mechanische
hulp

Maar daar ben ik
voor verzekerd
bij Promovendum

Wedstrijd

Ik sta amechtig uit te hijgen
Ik liep de halve marathon
Niet dat ik nu de wedstrijd won
Ik mag het podium niet bestijgen

Ik ben al maanden aan het trainen
Want mijn conditie was heel slecht
Uiteindelijk heb ik ja gezegd
Ik stond weer prima op mijn benen

Ik ging van start
Ik liep heel hard
En kwam spontaan
Als laatste aan

Parade

Buiten marcheren mannen

Mannen met identieke
pakken aan
Met petten op, strepen
op hun mouw
Met biezen op hun broek
Met glimmend gepoetste
schoenen
Met voor hun borst geweren
Zwarte geweren
Vol angst

Buiten marcheren bange
mannen

Zelfkennis

Bescheidenheid siert de mens
Helaas heb ik helemaal niets
om bescheiden over te zijn

Noodweer

Ze hebben de wind aangezet
De bomen ontworteld en
takken afgebroken

Ze hebben de regen opengedraaid
De riolen gevuld en
sloten overstroomd

Ze hebben de bliksem aangestoken
De toren getroffen en
huizen verbrand

Maar nu wordt het rustig
Kettingzagen pruttelen
Pompen malen
Brandweerlieden spuiten

Het KNMI voorspelt
een hogedrukgebied

Levenslang

(voor A.H.M.)

In verloren uren
vonden we elkaar
Zoekend, fietsend,
Whisky en wiet

Lege avonden
vulden we met elkaar
Filosofen, Zappa
Castaneda en Cohen

Volle jaren
ontsnaptten ons daarna
Door werk, wereld,
huwelijk en kinderen

Op stille avonden, nu
bellen we elkaar
Dankbaar voor wat
we koesteren

Een levenslange
vriendschap

Bukshag

Bukshag heette het
De peuken die hij raapte
en vermaalde in het blikken doosje

Zo hield hij geld over
van de uitkering waar hij
maandelijks net van rondkwam

Bukshag
Hij rolde er piraatjes van
De vloeitjes kocht hij zelf

In de ark

De houtworm knaagt
aan de spanten
De ratelslangen kunnen niet tot
zwijgen gebracht worden
De wijsheid van uilen verdunt
in hun kuikens
We kunnen de vuursalamanders
niet blussen
De spotvogels hebben
het hoogste woord

Slapende honden worden wakker
Malaria's muggen ruiken bloed

Het wordt tijd om
de sloepen te strijken
en de ark te verlaten

Aphorisme 5

Voor veel mensen
is zelfkennis
de voedingsbodem
van hun frustraties

Ooit

Ergens, ooit,
ontstond de heimwee,
het smartelijk smachten
naar toen

Toen wisten we
niet wat we zochten,
wat we verlangden
van nu

Nu, vandaag
leidt de herinnering
naar oude dromen
van morgen

Morgen, later
vervaagt het verleden,
vervallen de uren
tot as

Het is

Het was wat het is
De toekomst
Zal zijn
Zal wezen
Zal komen
Zal gaan
Het zal zijn
Wat het was
Want
Het is wat het was

Wij zijn er
ook nog
Wij zijn

Wegwerkers

Een driepoot met
abseil-apparaat
staat boven de put
zonder deksel
in het midden
van de rijweg
Afgerasterd door
een rood-wit hekje

De man in het blauwe
plastic pak laat zich
in de diepte zakken

Hij glimlacht,
blij met zijn
olfactorisch
vergezicht

Mus

Ik tel:
één, twee, drie...
tien vogels

In mijn hand
een mus

Kortgeleden
overleden

Blij word ik
daar niet van

Ontbijtje

Nachten met haar waren
uren zonder jou

Ochtenden kenden
een stil verlangen
Hunkering boven
toast en cornflakes
Passievrucht in
lauwe muesli
Te zacht gekookte eieren
Halfvolle margarine
Oplos-espresso
Jus uit een pak

Een afscheidsoen
Op de wang

Kermis

Wij vliegen met de aarde mee
in de zweefmolen van de tijd
We klampen ons vast aan de
middelpuntvliedende kettingen,
glad van bezwete kinderhanden

Het amechtige draaiorgel
blaast zijn partij uit gestanste
boeken, vierkante gaten,
tweetakt windmotor

Zo gaan we op en onder,
omhoog, omlaag in de schijn-
gestalten van de maan,
zwevend tussen de sterren
door het lunapark
van het heelal

Ontsnapping

Buiten de muren lonkt de vrijheid
Buiten is het grasveld groen
Binnen dreigen grijze wanden
Binnen is er niets te doen

Vandaag is er slechts tijdpassering
Vandaag, vanavond, deze nacht
Morgen lonkt het grote weggaan
Morgen, morgen, lang verwacht

Morgen poog ik te ontsnappen
Dan is er geen weg terug
Maar misschien krijg ik al vluchtend
een laffe kogel in mijn rug